

•Written by - வங்கட சாமிநாதன் •

••Sunday•, 03 •June•, 2012 18:11• - •Last Updated•

••Sunday•, 03 •June•, 2012 18:17•

ராஜ் காங்க்ரஸ், கல்கத்தா சுற்றிவந்த புராணத்தை இவ்வளவு தீரம் நீட்டி முழக்கி சொன்னதில் ஒரு விஷயம் தவறி விட்டது. அது எங்களுடன் இருந்த ஜியார்ஜின் பிரசன்னத்தை. மறந்து தான் போனேன். எங்களுடன் அவரது பிரசன்னத்தை நான் மறந்த போதிலும் அவரது பிரசன்னத்தை மாத் திரம் கவனித்தவர்கள் உண்டு. நாங்களும் அவருடன் இருப்பது அந்த ஜீ வன்களுக்கு எப்படி தெரியாமல் போகிறது?, ஜியார்ஜி மாத் திரமே அவர்களுக்கு தெரிவது எப்படி? என்பது எனக்கும் சரி மற்ற நண்பர்களுக்கும் புரிந்ததில்லை. அது மாலநேரம். ஜெர்ஸகூடா ஜங்ஷனிலிருந்து சம்பல்பூருக்கு ஒரு ஷட்டில் போய் வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த ஷட்டில் சம்பல்பூர் ரோட் என்ற ஸ்டேஷன் வந்ததும் இறங்கிவிட வேண்டும். ஸ்டேஷன் வாசலில் கொஞ்ச தீரம் நடந்தால் ஹிராகூட்டுக்கோ, புரலாவூக்கோ போகும் பஸ்காத்திருக்கும். அது மாலநேரம் என்பது எனக்கு மிக நன்றாக நினைவில் இருக்கிறது. மாலநேரம் என்றால் கல்கத்தா ராஜ் காங்க்ரஸ் போய்த் திரும்பிவரும் சமயத்தில் தானாக இருக்கும். கல்கத்தாவிலிருந்து திரும்பிய சமயம் என்றால் அது காலநேரமாக இருக்கும். ஆக இந்த ஜியார்ஜ் ஹீ ரோவாக வாழ்ந்த சம்பவத்தை ராஜ் காங்க்ரஸ் போய் வந்த கதையின் முடிவில் சொல்லியிருக்க வேண்டும். மறந்து விட்டேன். நினைவு வந்ததும் இப்போதாவது சொல்கிறேனே.

ஜியார்ஜும் தவேசகாயமும் முன்னால் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். நானும் பஞ்சாட் சரமும் பத்து பதினாறு தடிகள் முன்னால். எங்களுக்கும் முன்னால் மணியும் இன்னும் வேலுவாமாக இருக்க வேண்டும். பஸ்ஸைப் பிடிக்க இன்னும் கொஞ்ச தீரம் நடக்க வேண்டும். ஒரு பண்ணை எங்களை வகைமாகக் கடந்து முன்னே போனாள். போனவள் ஜியார்ஜை கிட்ட நெருங்கியதும் வகைத்தகை குறைத்து ஜியார்ஜைத் திரும்பிப் பார்த்து என்னவோ சொல்லி உடனே வகைமாக கொஞ்ச தீரம் முன்னேறி தன் வகைத்தகை குறைத்துக் கொண்டு அவ்வப்போது முன்னால் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டு முன்னே நடக்கலானாள். தவேசகாயம் ஜியார்ஜ் கையைப் பிடித்து இழுத்து நிறுத்தி, எங்கள் பக்கம் திரும்பி நாங்கள் அவருடன் சேர்ந்துகொள்ளும் வரகாத்திருந்தார். நாங்கள் கிட்ட நெருங்கியதும், “என்ன ஆச்சு தவேசகாயம், “அந்த பொண்ணு உங்க கிட்ட என்னமோ சொல்லிச்சு போலிருக்கே? என்று கேட்டோம். “அட நீங்க ஒண்ணு, என்ன இல்லீங்க. அதுக்கு ஜியார்ஜ் தான் வேணும் போல இருக்கு. நான் முன்னே போறேன். நீங்க வாங்க” என்று ஜியார்ஜ் கிட்டே சொல்லிட்டு போகும்” “அது கிடக்கு, சனியன் போகட்டும் நீங்க இங்கயே இருங்க” என்று இழுத்துப் பிடிச்சிட்ட நிக்கனே நான்” என்றார். எங்களுக்கு ஓரே சிரிப்பு. ஜியார்ஜுக்கோ ஓரே வடிகமும் சிரிப்பும். “என்னையா இது! நாங்க இவ்வளவு பரே

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் •

••Sunday•, 03 •June•, 2012 18:11• - •Last Updated•

••Sunday•, 03 •June•, 2012 18:17•

இருக்ககோம் . ஒருத்திரும் பிப் பாரக் கக காணோம் . அப்படி என்னையா உங்கள் பாத் தாமாத் திரம் எல்லாரும் சொக்கிப் போறாளுங்க...” என்று கட்டோல், மறுபடியும் அந்த வடிகம் கலந்த சிரிப்பு. “சே அதெல்லாம் ஒண்ணும் இல்லீங்க” அவ்வளவு தான். அதுவே அவர்கைக் காட்டிக் கொடுத்தது. .

அன்று ஜியார்ஜுக்கு வளை நல்ல வளை இல்லை. தவேசகாயம் இடையில் நின்று அதைக் கெடுத்துப் போட்டார். “ஜியார்ஜ், உங்களுக்கு பகை உங்களுக்குப் பக்கத்திலேயே தான் இருக்கார்.. இனி எங்கே போனாலும் தவேசகாயத்தை ஒதுக்கீட்டு தனியாவே போங்க. நாங்க புரிஞ்சிப் போம். தவேசகாயம் அப்படி இல்லை. முன்னாள் கெடுத்துட்டுத் தான் மறு வளை பாப்பார்.” என்று அவருக்கு எச்சரிக்கை கொடுத்தோம்.

அதற்குப் பிறகு நாங்கள் எங்கும் அதிக நாள் பயணம் என்று சினைத்தில்லை. ஜியார்ஜுக்கு எங்கும் நிரந்தர வலையை நிரந்தர இடமோ இருந்ததில்லை.

நான் தில்லிக்கு வந்த பிறகு 1980-களில் எப்பவோ தவேசகாயம் எப்படியோ என் அலுவலகத்தை உள் விவகார அமைச்சகத்தில் விசாரித்துக் கண்டு பிடித்து என் அலுவலகத்தையும் கண்டு பிடித்து (இது சாதாரண காரியம் இல்லை, ஏதோ அந்த சமயத்தில் அவர் முயற்சி பலித்தது என்றே சொல்லவேண்டும்) என்னிடம் பதின்மார். தில்லிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவருடன் ஒரு நண்பர். அவருக்கு தில்லியில் ஏதோ காரியம் நடக்கவேண்டும். என் உதவி தேவை என்றார். வீட்டுக்கு வாங்கள் பதின்மார். வீட்டுக்கும் வந்தார். பழைய கதைகள், நண்பர்கள் பற்றி விசாரித்தேன். எல்லோரும் பிலாயில் தொடங்கப் பட்டிருந்த எஃகுத் தொழிற்சாலையில் வலைக்குச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாட்சரம், மணி, தவேசகாயம், பின் மிருணாலும் கட்ட. ஆனால் வலையோடு இல்லை, அவர் இறந்துவிட்டார் என்று சொன்னார். அதிர்ச்சியாக இருந்தது.

ஜியார்ஜைப் பற்றி விசாரித்தேன். ஜியார்ஜுக்கு எப்போதும் பாலவே எங்கும் நிரந்தர வலையும் கிடையாது. ஒரு இடத்திலும் நிரந்தரமாக இருப்பிடமும் கிடையாது. அவ்வப்போது நண்பர்களோடு தங்குவார். ஒரு சமயம் உடல் நோய் வாய்ப்பட்டது, நண்பர் ஒருவர் அவரைத் தன் வீட்டில் வைத்துக் காப்பாற்றி வந்தார். நீண்ட நாள் படுக்கையிலேயே அவர் வீட்டில் இருந்தார். நண்பர் அலுவலுக்கு போய் விடுவார். இவர் வீட்டில் படுத்துக் கிடப்பார். நண்பரின் மனைவி தான் ஜியார்ஜுக்கு உதவியாக இருந்தார். இப்படி நீண்ட நாள் அங்கு நண்பரின் வீட்டில் தங்கி இருக்கவே, நண்பரின் மனைவியுடன் அவருக்கு நெருக்கம். ஏற்பட்டது. ஒரு நாள் இது நண்பருக்குத் தெரியவே, அவர் ஜியார்ஜிடம் “இனி இங்கு தங்க முடியாது. உங்களுக்கு இரகப் பட்ட உங்களைக் காப்பாத்தின எனக்கே இப்படி துரோகம் செய்யற ஆளை என் வீட்டிலே எப்படி வச்சுக்கிறது” என்று அவர் ஜியார்ஜை வீட்டை விட்டு விரட்ட, அவர் மனைவியோ, “ஜியார்ஜோட நானும் போறேன், அவர் இல்லாம நான் இருக்க

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் •

••Sunday•, 03 •June•, 2012 18:11• - •Last Updated•

••Sunday•, 03 •June•, 2012 18:17•

மூடியதாது,” என்றும் அவளும் ஜியார்ஜ் டோடும் வீட்டை விட்டுக் கிளம்ப ஓரேரகளை.

அசிங்கமாப் போயிடுத்து. நண்பர் இப்படி ஒரு பித்தம் கிளம்பும் என்று

எதிர்ப்பார்த்திருக்க மாட்டார்.. அவர்கள் எங்கே போனார்கள்னோ என்னவோ தெரியாது.

அதற்கு அப்புறம், ஜியார்ஜ் ரொம்ப நாள் உயிரோடு இல்லலை. அவரும் போய்ச்

சேர்ந்துட்டார்” என்றார் தவேசகாயம்.. அதிர்ச்சியாகவும், வருத்தமாகவும் இருந்தது.

அப்படி பண்களாகக் கவர அவரிடம் என்ன இருந்தது என்று தெரியவில்லை

பண்களுக்குத் தான் தெரியும். சந்தோஷமாக எப்போதும் சிரித்த முகமாகவே இருப்பார்.

நட்புணர்வுடன் பசுவார். எந்தப் பண்ணைடனும் அவர் பலவந்தமாக

நடந்துகொண்டார் என்றும் இல்லலை. ஆனால் இப்படி அவரது கவர்ச்சி மற்றவர்களை

நிலைகுலையச் செய்து விடுகிறதே.

அப்போது சற்று முன்னும் பின்னும் புத்திரிகைகளில் இம்மாதிரியான ஜியார்ஜ்களின் பெயர்கள், சம்பவங்கள் தலைப்புச் செய்திகளாக அடிபட்டிருக்கின்றன வெகுநாட்கள்.

நான் ஹிராகுட் வந்து சேர்ந்த முதல் வருஷமோ என்னவோ, 1950 கட்சி அல்லது அடுத்த வருஷமாக இருக்கவேண்டும், நானாவதி களே என்று மிகவும் பிரபலப் பட்டது. கடற்படையைச் சேர்ந்தவர் நானாவதி. அவர் மனைவி சில்வியா என்று பெயர் என்று நின்னை. வறோகவும் இருக்கலாம். இன்னம் பாராளுக்கும் தான் தெரியும். அவர் திருத்தக் கட்டும். பார்ஸி வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். பம்பாய் வாசிகள். அவர்களுடன் நட்புடன் பழகி வந்த ஒரு பஞ்சாபி நண்பர், ஏதோ அஹ்ஜா என்று பெயர்., வீட்டுக்கு அபிக்குடி வந்து போய்க் கொண்டிருந்தவருக்கு எில்வியாவின் நெருக்கம் ஏற்பட ஒரு நாள் நானாவதிக்கு இது தெரிய வர, அவர் அஹ்ஜாவை சூட்டிக் கொண்டுவிட்டார். வழக்கு விசாரணையை நமக்கான சிவில் கோர்ட் நடத்தவில்லை, கடற்படை வீரரானதால் அவர்களுக்குத் தனியாக கோர்ட் மார்ஷல். பொதுவான மக்கள் அனுதாபம் நானாவதி து தான். கடற்படை வீரர் மாதக் கணக்கில் நடுக்கடலில் பணிசெய்து கொண்டிருக்கும் பொறுப்பு உள்ளவர்களுக்கு நண்பராக ஒண்ட வந்த ஆள் இப்படி துரோகம் செய்யலாமா என்று. பின் நம் கடற்படை என்ன ஆவது? தசேத்தின் பாதுகாப்பு தான் என்ன ஆவது? என்றெல்லாம் சிந்தனை மக்கள் மனதில் ஓடிக்கொண்டிருந்திருக்கும். ரொம்ப நாள் இது செய்தித் தாட்களில் அடிபட்டிருக்கொண்டிருந்தது. கட்சியில் நானாவதி விடுதலை செய்யப் பட்டார் என்று தான் ஞாபகம்.

(92) – ஸ்வாமிநாதன் வகாட்

•Written by - வகாட் சாமிநாதன் -•

••Sunday•, 03 •June• 2012 18:11• - •Last Updated•

••Sunday•, 03 •June• 2012 18:17•

vswaminathan.venkat@gmail.com